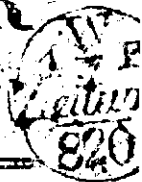

Bécsből, Kedden, Június 13-dikán, 1820.

Frantzia Ország.

Az igazság' Ministere Gróf Deserre, Nizzából, a' hova egészségének helyreállítása végett ment vala, Párisba vissza érkezvén, 's foglalatosságainak folytatásához ismét hozzá fogván, a' törvényhozó kamarákba is be kezdett járni. Ezt itt csak azért bocsátók elé, hogy T. Olvasójink közzül valaki szemünkre ne vesse, hogy még haza se' hoztuk Párisba, már beszéltetjük a' törvényhozó kamarában. — Nem emlékeznek, hogy mostanság oly fontos és oly heves, sőt mondhatjuk, hogy oly mérges vetekedések fordultak volna elé a' Követek' kamarájában, mint azolta, hogy a' Válosztási új törvényjavallás vitatás alá vétetett. Kimondhatatlanul Iparkodnak a' régi időkbéli Királyi Országlás' barátjai (az Ultrák) 's a' Ministeri részen lévők, hogy ezt megerősíttethessék, a' Liberalisok pedig, hogy visszavettethessék. Nagyon megkülönböztette az elsők közt magát Minister Gróf Deserre, a' Liberalisok között pedig az öreg Lafayette. — Ezek Máj. 27-dikén beszélték, elébb Lafayette, azután Deserre. Az elsőnek beszédjét ide nem tehetvén, T. Olvasójinkra bizzuk, hogy annak beszédéről is a' Minister Gr. Deserréjébe ítéljenek: —

„Uraim! (így beszélt ezen Minister) nem czélom azon beszédet, mellyet éppen most végig halgatátok, czikkelyek szerént elő venni, 's megvisgálni; testem'

ereje nem engedi, hogy ezt cselekedhessem: hanem, hogy némelly dolgokra, mellyek ezen beszédben előfordultak, éppen semmit se' feleljek, ezt még is, se' hivatalom se' becsületem meg nem engedik. — A' Tiszteltt Orátor (Lafayette) Ur két külömbféle idő saakaszokról (Epochákról) beszélt, ugymint: a' Revolúciónak első időszakaszairól és a' jelenlévő szempillantatókról. Az elsők már a' Historia' tulajdonai, 's ezekre, valamint szintén a' T. Orátor Urra is, a' Historia fog ítéletet mondani. (E' nagyon megilletett sokakat). —

„A' T. Orátor Ur azoknak vezére volt, kik a' régi Monarkhiát megtámodták és felfordították. Meggyőződött vagyok affelől (minden tudja, hogy ha így nem ítélnék, nem is mondanám), hogy ötet arra igen-fennhéjzozó de nemes lélekből származott gondolkodás indította volt. De azonban néki magának is legalább oly igazságosnak kellene lenni, hogy ne csudálkozna azon: Hogy azon emberek, kik a' régi Monarkhiához, kötelességből és becsülethöz, jó indulattal, hajlandósággal viseltettek, azt védelmezték az előtt, míg felfordíttatva nem volt. Legalább oly igazságosnak kellene lennie az Orátor Urnak, hogy ezen revolúciónak éppen minden inségeit ne tulajdonítani annak áldozatainak, kiket azok oly kegyetlenül érdekeltek. Nem hagytak-e azon idők a' Tiszteltt Urnak is elég keserves tapasztalásokat és hasznos visszaemlékezéseket hátra? —

Nem egyszer kellett néki tapasztalni, nem egyszer kellett néki lélekgyöttrő halálos érzékenységgel, szégyentől pirisló ábrázattal érezni: Hogy a nép sokaságát az ember, ha egyszer mozgásba indította, ha az egyszer a bünhődésnek néki indult, nem mindjárt s mindenkor állíthatja meg ha akarja s a mikor akarja; hanem sőt inkább hogy maga is gyakran kéntelénítetik ötet követni és csaknem vezérlel. (Ez is nagy megilletődést, s az Ultrák és Ministerek padján nagyon helybehagyó, bravo! kiáltozást okozott). —

„De hagyjuk ennyibe a régi történetek felett való vetekedéseket, fordítsuk inkább a jelenvalókra gondolatainkat; vegyük hazánknak jelenlévő és jövőendő állapotját figyelmünkre. Az én ítéletem szerint ez mind kettő veszedelmeztetik a Tisztelt Orátor Ur beszédje által. Azt mondá az Orátor, hogy azért jött ezen gyűlésbe: „Hogy a Constitúzióra meg esküdjék.“ Miért nem mondá inkább ezt: Hogy a Király és Constitúzió eránt hűséget esküdjék?“ — Azt mondá, hogy ezen esküvés két oldalú. Azt mondá a Tisztelt Ur, hogy így, ezen törvényhozó gyűlésnek határozásai által, a ti határozásaitok által, a Constitúzió megsértődne, és ő így magát a maga esküvése alól feloldoztatva lenni gondolná. Ő ezen nyilatkoztatást a maga és Coliégaí nevekben teszi; az egész nemzet előtt teszi. Ő ezen nyilatkoztatásokhoz eme három szín (a nemzeti zászló három színe) erőltetett, nem a mostani időhöz való, haszontalan magasztalását is hozzá adta, pedig a melly színek ma már csak rebellio színei lehetnek. És pedig ez a boszszantó, ingerlő tárgy, már most másodszor fordult elé ezen oráló helyen! Azt kérdem tölletek Uraim, mi lehet ennek a célja? És osztán, ha az esztele-

nek, ezen gyűlésen kívül, de az ezen gyűlésben tartatott gondatlan bünös szavak által, magokat lázzadásra indíttatni engedik, ismét kérdem, kinek fejére fog ekkor a támodás vagy a törvény bös szúálló kardja által kiontandó vér háromlani? És ha egy ember, a ki, minek utánna a népet a revolúciónak legrendkívülvalóbb bünhődései közzé buktatta vala, a tulajdon maga által felgerjesztett dühösséget ön maga ellen fordúlai szemlélte; ha ezen bizonyos tekintetben tiszteletet érdemlő ember..... (ezen periodust nem folytathatta végig a Minister, minthogy a Liberalisok félbe szakasztották, ily kiáltozás hallatván az ő padjokról: mondja az Ur így: Ez a minden tekintetben.... d'Argenson ezt is mondta: Már ez illetlen személyyes kiböcsátkozás!....) — „Semmi köttéséges értelmet nem kell, Uraim a dolognak adni (így folytatta beszédét a Minister); magam kimagyarázom én magamat. Én egyáltaljában nem a Tisztelt Orátor személyéről beszéllek; én csak az ő közönséges cselekedeteiről beszéllek; én csak azt akartam mondani, hogy a Marquis Lafayette közönséges cselekedetei között néhányak talátnak, mellyek az ő Karakterének becsületére szolgálnak; és hogy mennél esmeretesebb, mennél nagyobb befolyású emberré teltették s tették ötet az ő régibb cselekedetei, annál méltóbbak a bün tetésre, annál veszedelmesebbek azon szavai, mellyeket én itt gyalázok. —

„Még csak a van hátra, így végzi szavait a Minister, hogy azon megjegyzésekből, mellyeket kötelességem szerént tévék, következéseket hozzak ki. Az Orátor Ur, ezen kamarának Tisztelt tagja, kinek ily jó alkalmatossága volt a revolúziós részt megismereni, ezen szampil-

lantatban azon iparkodik, hogy egészen tagadja azt, hogy egy ilyen revolúziós rész volna, vagy fennállana; egy felől ezen revolúziós részt gyámolítja midőn a' rebellio' színeit magasztalja, másfelől oly nyilatkoztatást teszen a' maga' és Collegáji' nevekben a' nemzet előtt, hogy magát a' Constitúzióra való megesküvés alól feloldoztatva lenni tartja. Ezen Tisztelt Urak a' nép' Fejedelemségét predikálják, a' melly, mint ők magok kijelenték, nem egyéb az insurgálásnál. Még egyszer kérdem Uraságtoktól; hogy hát nem lázzadásra való meghívás ez? nem a' lázzadást mentő proklamáció ez? Nem elegendő nyilvánvalósággal elejekbe írják-e Uraságtoknak mind ezek azt, hogy niképpen köteleztessenek viselni magukat egy oly Oppozitzió' eránt, a' melly ekképpen beszéll 's ily ábrázatba öltözködve mutatja magát?"

Mint hogy az Ultrák' és Ministerek' részét az által is nagyon felérzékenyítette vala Lafayette, hogy beszédjének be-rekesztő szavai által a' mai ifjakhoz folyamodott 's bizodalmit azokba helyhez-tetni jelentette, midőn azoknak be-vagy meszsze-látását, bölcsességét, 's tapasztalását magasztalta — tehát későbbre a' külső dolgokra ügyelő Minister Baró Pasquier is felállván, felelt Lafayette Ur-nak is, ekképpen szollván: „Ha meg nem csalom magamat, a' mi Tisztelt Collegánk Lafayette Ur a' maga beszédét az ifjúsághoz intézett felkiáltása által rekeszté-bé. Oly nyilatkoztatást intézett az ifjakhoz: Hogy belátóságokhoz és tapasztaltságokhoz számot tart. Uraim! én is intéztem nem régen egy beszédet az ifjakhoz, 's ma ismét hasonló beszédet intézek hozzá-jok, azt tanácsolván nékiek, hogy ezen vigyázatlan meghívásoknak, ezen mér-sékletlen dicséreteknek ne hagyjenek. Nem

az ifjaknak adatott az, hogy belátósággal és tapasztaltsággal birjanak. Több esztendők' gyümölcei ezek. Az ifjaknak azon hasznos vigyázóság' határai között kell tartózkodni, melly azt kívánnyá töl-lők, hogy a' multak, a' tapasztalt embé-rek, 's a' magok atyáiknak határozásaik eránt tisztelettel viseltessenek: és én nem gondolom, hogy az ember sem a' hazá-nak sem magoknak ezen ifjaknak valami szolgálatot teszen, ha azon vetekedésben hozzájok a' pellál, a' hol mindeneknek feléte csak a' bölcsességhez kellene folyamodnunk, a' melly a' nemzetek' és Országlok' 's minden becses dolgok' sorsá-nak, egyedül való zálloga."

A' Belgiumi Újságívelek szerént Au-bangében egy Párisból oda érkezett útast, mint gondolják a' Louvel vagy a' Gravier dolgára nézve, elfogtak.

Nagy Britannia.

Dowerben Május' 26-dikán ve-szedelmes lármázás volt. Tíz embert egy hajóról, mellyet, tilalmas kereskedő por-tékákkal lévén terheltetve, a' kikötőhely-ben letartóztattak, a' városba be-kisértek 's fogházba zártak vala, hogy azután egy hadi hajóra vigyék, 's megítéltetés és megbüntettetés végett a' tengeri katonák' kezébe adják őket. A' nép azonközben ösztetődult, hogy majd mikor viszik el vegye a' politzia' katonáijától 's elbocsássa őket. Az Elöljárók ezt hallván, jónak találták a' dolgot elhalasztani 's a' foglyo-kat a' fogházban hagyni. Hanem a' to-lyongásnak így se' lett vége; a' felláz-zadt nép a' fogházra reá rontott, rést tört a' falon, 's a' Contrabandistákat kibo-csátotta, kikkel együtt néhány egyéb fog-lyok is kimentek. A' néplázszasztók köz-zül egyet azonközben négy politziai ka-

tona külön szoritván elfogott és egy béres kocsiba vetvén Canterbury felé útnak indított: de észre vévén a nép hogy mi történt, utánna eredett a kocsinak, 's beérvén, a' politziai katonákkal irgalom nélkül bánt, 's az embert, kit vittek elbocsátotta.

Angliában fel kellett a' gabona' árának hágni, minthogy felszabadították az idegen gabonának a' kikötőhelyekbe való bevitétetését.

György Király ö Felsege Jun. 15-dikén nagy gyűlést akart tartatni fő Urakból és Aszszonyságokból a' Buckinghami Udvarban, a' melly alkalmatossággal megengedni méltóztatott ö Kir. Felsege, hogy az aszszonyságok ennekutánna ne köteleztessenek az Udvari pompákon, mint eddig, abroncsos szoknyákkal 's bufándlikkal (csipő-párnákkal) megjelenni, csak azt az uszoallyas ruhát tartsák-meg, mellyel az aszszonyságok az utóbb meghalálozott Királyné lakadalmán, ezen Király-nénak különös kívánsága szerint megjelentek volt. — Abroncsos szoknya nélkül az Udvari pompákon megjelenni 1816-ban már Madridban is megengedetett vala — ezen okon (mint az ezt illető K. Dekretumban kifejeztetett) hogy az abroncsos szoknya eltítkolja a' test szép állását, szép növést, 's osztán terhekre van is inkább az aszszonyoknak, mint ékeségül.

Némelly Ujságlevelek Londonban zugolódnak azért, hogy a' koronázásra éppen Aug. 1-ső napját választották: — „Miért éppen a' Caniculai legmelegebb időt. Miért tesznek-ki oly sok embert, a' mennyinek ott jelen kell lenni, halálos

veszedelemre? Az előbbeni Király 15 óráig kéntelenítettett (az ebédkezés idejével együtt) testén hordozni, 21 esztendő korában, a' Királyi öltözeteket, a' Westminsteri szalában, 6000 vendégek, 's a' sok Udvarlók' tolakodásaik között, a' véghetetlen eledelék' és 5000 viasz gyertyák gözében. Most pedig három annyira is telik a' nemességnek 's átaljában az Udvarhoz-bemehetőinek száma, 's a' Király háromszor annyi idős; hát még ha a' Bath, Patrik, és Guelf Rendek' tagjai is mind meg találnak jelenni! — nem lesz ezeknek befogadására elég hely a' Westminsteri szalákban.

Hunt levelet irván mostani fogházából a' barátjaihoz, jelenti nékik, hogy szerencsésen megérkezett az Ilchesteri fogházba, hol a' 912 napokat hazafi elmelkedések között fogja eltölteni.

Alderman Wood kihirdettette az Ujságokban azon levelezést, mellyet ö Belső Minister Sidmouthal arra a' híres Edwardra nézve folytatott, kit ezen Wood, azért üldöztet az ítélőszék által, hogy, mint Spion, gerjesztője lett volna azon összeesküvésnek, mellyert a napokban Thistlewood 's néhány társai, részint megölettettek, részint örökös fogásra Botani-Bayba vettek. Száz font Sterlinget tett-ki Wood jutalmul, annak, a' ki kézhez szolgáltatja ezen Edwardot, minthogy azolta, hogy az Esküdték' úgynevezett Nagy-ítélőszéke meghatározta, hogy pert lehet ellene indítani, elállott lábelől. A' közönséghez is meghívást intézett Wood, hogy Edwardot akár hol találják, letartóztatják, minthogy maga az Országbírók éppen ezen Thistlewood' perére nézve oly ren-

felést hirdettetett volt ki: Hogy a 'Thistlewood' bűnös társai között akar mellyiket elfogni akár kinek jussa van: már pedig a 'Thistlewood' öszszeesküvésének fő gerjesztője Edward volt; tehát öt is akárki elfoghatja. A 'Minister L. Sidmouth' egyik levelében az a megjegyzés fordul elé Alderman Woodnak ezen kívánságára, hogy ő (a 'Minister'), nem láthatja által mi módon lehessen valakit ily önkény szerént elfogni — azonközben, míg Minister Sidmouth's Aldermann Wood között ezen levelezés folyt volna, Edward jónak találta a levelezés végződését el nem várni, hanem Angliát oda hagyni.

Lord Stanhope megmutatta a Felső Házban, hogy Angliának csak azon szegények tartása, kiket eledellel tartani kénytelenítetik, esztendőnként többé kerül, mint a mennyibe még 1792-ben minden polgári és katonai költsége került.

Az a nevezetes iparkodás, hogy a Szerecsenek vásároltatása meggátolthassék; rák-lépésekkel halad előre. Szüntelen fogdossák az arra kizendeltetett Anglus hajók az ilyen szerencsétlenekkel terhelt hajókat, a nélkül, hogy sikere volna. Nem rég egy Spanyol zászlóval evező Brigget fogtak el, a melly 82 ilyen Szerencsen rabot vitt, kik közt 35 leánykák voltak. Egy Frantzia Schooneren két, tizenegy-tizenegy esztendő leánykára találtak a vizsgálódók, a kiket fennálló ládába zárva vitt a hajós gazda.

Május 25-dikén kihirdette a 'Minister' írás Kurir, hogy nem igaz az a hír, hogy az Országlószék ismét költsönözni fogna: s már 26-dikban még is azzal a híradással jelent-meg véletlenül a 'Börsebe' az Anglus Bankó Hase nevű Kasznárja, hogy az Országlószék 7 millió font

Sterlinget érő új Kincstár-biléteket adatott ki, s kétség kívül költsön is fog 5—7 milliót felvételni; az adósság kevesítésére rendeltetett fundusból is 12 milliókat fog elvenni, mellyek mind egygyütt 26 millió font Sterlinget tesznek.

Spanyol Ország.

A Saragossai, közelébről csak röviden említett zendülésről a Polgári Kormányozótól beérkezett tudósítást tisztiképpen kiadván a Madridi Újság, e csak abban látjuk attól a mit már kiadtunk, különbözni: hogy az egész vesztés csak egy megsebesedett emberből állana — és hogy a Kormányozó ily félelmes szavakon végzi tudósítását: „Az előre való vigyázási eszközökkel való élés, soha sem igen sok; melyre nézve szükségesnek lenni látom, kérni Felsőgedet; hogy nagy siettséggel küldjön ezen városba segítő seregeket, a végre, hogy a békételenek zabolán tartathassanak, s hogy a közönséges rend ellen főződő mesterkedések semmivé tettethessenek.

A Saragossában kijövő Diario Politikóban ezek találatnak ugyan ezen történetről Május 14-dikén: „Az öszszeesküdttek száma 500-ra telt, és puskával voltak felfegyverkezve. A Consitúzió emlékezetkövét akarták kidönteni: de hamarjában elszéllesztődtek; egyik elesett, néhányan megsebesedtek. A Kormányozó Junta azonnal öszszegyülekezett; proklamációt bocsátott a néphez, s ily Hátározást tett: „A Király és Haza ellen, ségei árulók; az árulókat minden törvények üldözik; a nép java hathatós eszközöknek elővételését kívánja; a Junta, oly célzással, hogy eme semmire kelő embereknek, kik az Isten, a Király, és a Haza megvetésével, leg-

„undokabb plánumokat főznek, megbüntetése által hamari és példás intést tegyen, rendeli, a' mi következik: Katona Biztosság neveztetik ki, hogy az ingerlöket tüstént üldözöhe vegye, 's pert indítván ellenek, annak lefolyta után a' kimondatott ítéletet haladék nélkül végrehajtassa. A' Biztosság tagjaivá neveztetnek 's a' többi. (Itt a' hatona Biztosság nevei találatnak).“

Barcellonából Máj. 20. dikáról ilyen, egy résznek kedvező más részt kedvetlenítő tudósítást közlenek némely Párisi levelek: „Itt, úgy mond, semmi nevezetes történet elé nem fordúlt mostanság: de fordúltak ám az ábrázatokon nagyon szembetűnő változások elé. Az Ultrák ábrázatján a' remétségnek valamely fénye kezdett csillámlani, a' Liberalisok ellenben nem oly vidámok, mint 14 napok előtt voltak; a' Saragossai és Gallicziai zengések okoztak nékik valami megütközést.“

A' Madridi zendülésről, mely fölül közlelbbi levelünkben csak röviden emlékezhetünk, ily újabb tudósítást vetünk: „A' Lorencini klubja meghatározván: Hogy a' Királyhoz írást készítsen 's kérje ő Felségét, hogy a' Hadi Ministert Marquis Amarillást bocsássa-el, ezen írás egy óra alatt meg is készült 's több mint 600 emberek által alá is iratott, 's még azon éjjeli 2 órakor, a' Klúbnak három kiválasztott tagjai által az öszszegülekezve lévő Ministeri tanácsba küldtetett. A' Klúb nyughatatlansága oly nagy volt, hogy 80 tagjai el nem akartak a' Puerto-del-Sol (a' Nap kapuja) mellől távozni addig, míg kérelmekre választ nem kapnak. E' volt 16-dikban éjjel. A' Követeik vissza érkezvén oly választ hoztak: Hogy a' Ministeri tanács kedvező indulattal fogadta ugyan a' Klúb' írását, hanem kívánsá-

gát csakugyan munkába nem veheti addig, míg azt a' Fő Juntával nem közli 's a' Király' parancsolatját nem veszi; melyhöz képpest tehát nem élbb, hanem csak a' következő napon (17-dikben) adhat meghatározottabb választ. Ezen napon rendkívül sokan öszszegyülvén a' Klúb' tagjai szörnnyü tüzzel sürgették Követeik által a' Váloszt. Az egyik Követ oly nyilatkozatást tett a' Klúbnak, hogy a' Ministerek azon éjjel nagyon későre fekvének, még nem lehetett velük újabban beszélni, de a' tegnapi beszédjékből a' látszik, hogy hihetőleg velyesíteni fogják a' nép' kívánságát. Ezen nyilatkozatással nem elégedett meg a' Klúb. - Ki egyet ki egyebet jóvalott; egygyik, hogy az egész gyűlés a' Királyhoz mennyen és kérje; a' másik, hogy ezt még most ne cselekedjék, hanem csak újabb kérelmet küldjenek oda, 's ha erre jó választ nem találnak kapni, ekkor mennyenek osztán, in corpore, a' Királyhoz, 's kérjék szóval, hogy küldje-el mostani Ministerreit. E' meg is határozatott; ennek 18-dikban kellett volna esni: de meg előzte a' Király az által, hogy 18-dikra virradó éjjélutánni 2 órakor a' Klúbnak Ferrer nevü tagját két társaival együtt, kikkel ő a' Klúb' írását 16-dikban éjjel a' Ministeri Tanácsba vitte volt, elfogatta, azért, hogy ezek: „a' közönséges esendességet megzavarni iparkodtak, 's a' Ministereket nyolcz ezer törrel fenyegetni mérészet-ték, arra az esetre, ha kívánságaikat tekintetbe nem veszik.“ — A' Madridi nép nagy mozgásban volt; a' Ministerek czélzása, ezen három embereknek elfogatása által, mint látszik, a' volt, hogy ezen magának igen sokat tulajdonító, igen mérsz, 's revolúziós beszédekre sokadó Klúbnak véget vessen. Ekkor két óra-tájban minden fegyveres csapatok, mellyek-

ből a' Madriti őrző sereg áll, parancsolatot kaptak, hogy fegyvert fogván kaszármájikban talpra álljanak, 's puskájokba golyobisós töltést tegyenek. Így tölt-el az idő Május' 18-dikán estvéli 9 óráig, annak várásával, hogy mi fog történni; de nem történt semmi új; azt kivéven, hogy a' Nap' kapujánál és a' városnak sok részeiben számos öszszegyülekezések, népgyűlések, tartattak. — Mi történt Május' 18-dikán estvéli 9 óra után 's 19-dikben erről még semmit se' vettünk: talám alább az Ujabb Ujságok közt erről is irhatunk még valamit többet.

Ujabb Ujságok.

Francia Ország. — Az a' Vádoló Akta, melyet a' Jun. 2-dikán kijött Monitör szerént, a' Pairkamara, Louvel Péter, mint a' Kir. Princz Berry gyilkosa ellen intézett, magában foglalja ezen gyilkosságnak minden már tudva lévő környülállásait, 's Louvel által az ő kikérdeztetése alatt nyilatkoztatott vallástételeket, mellyek átkozott nevezetések: „Megváltja, hogy czélzása volt a' Bourbonokat általjában, még a' Királyt is ki nem vévén, mind meggyilkolni; sőt, hogy az Uralkodó Familiának kioltásával még meg nem elégedett volna, hanem azután ezen Familiának egyéb mellesleg való ágazatait is kioltani iparkodott volna. Több mint 1200 tanuk kérdőre vonattattak, még se' találhattak Louvelnek csak egy bűnös társát is. Louvel tehát, ha csak további nyomozások (mint a' Vádolási Aktaiban kifejeztetik) valamely gyilkos tár-

sát fel nem fedezik, csak egyedül az, a' ki ellen ezen gyilkosságért pert lehet indítani.

Spanyol Ország. — Az újabb tudósítások Május' 19-dikének estvéjéig szolgálnak. Ezen estve a' Madridban lévő őrző seregnek minden csapatjaitól Követségek mentek a' Királyhoz, mindenik Követséget a' maga Oberstere vezetvén, 's mindenik a' maga megsérhetetlen hűségéről tévén bizonyossá a' Felségét: „Ezen escelekedete által véghetetlenül meghökéentette (igy szolt-a' Coustitúzionál) a' katonaság az olyan gondolkodású, magokat is mást is megcsaló, Patriotákat, kik a' szabadságot, kölcsönös köteleesség nélkül való jónak, oly jónak lenni tartják, melly az emberben semmi mások eránt tartozó köteleességeket fel nem teszen.

Azolta, hogy a' Lorencini Klúbjá' három leglármásabb tagjait, kiknek neveik Ferrer, Couder, és Garro elfogták, legalább addig, míg ezen tudósítások terjednek, semmi újabb láрма nem esett Madridban.

A' Kir. testörző seregnél Don Ignatio Sacrio nevü Kapitányt 16-dikban estve az uczán oroszva megleptek valami gyilkosok 's két döfést tettek rajta.

Azon 11 Válosztók, kiket a' Madridi Parochiák és Kerületek a' vegre kiválosztottak vala, hogy a' Cortesi gyűlésbe két váloságos Követet 's egy Számfelettválót váloszszanak, már elvégeztek ezen fontos munkát. A' Váloságos Követek' nevei Queypo és Vargas - y - Ponce, a' Számfelettválóé Zarraquin.

Hazai Dolgok és egyéb Toldalékok.

Magyar Ország.

A' mostanság minden felé hallatott égi háboruknak pusztításaik között egy nagyon rettenetést említenek a' Trentsinyi tudósítások, mellyek szerint az azon Vármegyében helyhezetett Zsolna mezővárosában az égi tűz a' T. T. Franciskánus Aryák Collégiuma' épületére szállván, azt a' templom' fedelével egyetemben hamuvá égette. A' templomnak belső részein is több féle sérelmeket ejtett a' tűz.

A' Posonyi 's Budai Ujságlevelek szerint Császár ö Felsége a' Szepesi Püspököt Mgos Pyrker László Ur ö Nagyságát, Velencei Patriárkhává méltóztatott kegyelmesen kinevezni.

A' Budai 's Pesti Ujságlevelekben ezeket olvassuk Erdélyből Kolosvárról, Máj. 28. dikáról: — „Az Erdélyi Fő Tiszteendő Püspök Báró Szepessy Ignác ö Excellentiája e' hónap' 19. dikén Károlyfejérvárról ide érkezővén, a' következett napon minden rend. és karbéli Uraságok tiszteletére mentek. A' következett Pünkösdi innepet az által nevezesítette ö Excellentiája, hogy a' Sigmond Császár által 1442-töben csupa négyszegletű faragott kövekből építettett 's valósággal már klyürről is nagy méltóságot mutató Parochialis templomban, mint ékes szollásáról már ésmertes Papi Orátor a' nagy számmal öszszegyülekezett itt lakó négy féle valláson lévő közönség előtt igen szép magyarsággal készült Prédikáziót mondott-ol, egy Püspöknek, mint megyéje fő lelki pásztorának kötelességeiről 's a' Hivőknek hozzá tartozó engedelmeségéről 's egyéb kölcsönös kötelességeikről,

a' melly harmadfél óráig tartván, azután Nagy Misét is maga mondott ö Exc. ja. Pünkösdi Hétfőn ismét maga mondott ékes Misét ö Exc. ja, 's a' Vecsernyéken és délutáni predikáziókon is mind két innepnapokon jelen volt. — Május' 24. dikén mint Cs. K. Titkos Status Tanácsos az ö Felsége által erre kirendeltetett Fő Kormányozónak Gróf Bánffy György Ur ö Excellentiájának kezébe a' szokott hitet letévén, ugyan akkor mint a' Fő Kormányosok' Valóságos Tanácsosa, a' szokásban lévő rendtartásokkal megegyező pompával beiktattatott. — Mint az Erdélyi minden R. C. Hitű Oskolák' Fő Igazgatójának beiktattatása későbbi alkalmatossággal következett.

B é t s.

Prágából ilyen újabb tudósításokat vettünk: Császár és Császárné ö Felsegek Jun. 6. dikán elutoztak innét Theresienstadta, a' hová Dresdából Szakszoniai Király ö Felsége is megérkezni szándékozott. Klementina és Karolina Cs. Fő Hercezaszszonyságok a' Szakszoniai örökös Princzel egyetemben, elkísérték a' Felsegeket Weltrusig, 's onnét visszatértek Prágába. A' Korona örökös Princz ö Cs. Fő Hercegsége Juhius' 6. dikán Karlsteinba vette útját ezen IV. dik Károly Császár által építettett kastélynak 's az abban találtató ritkaságoknak megsemlésére. Ugyan azon napon oda hagyta Prágát Renát Cs. Fő Herceg 's feleségével az új Cs. Fő Hercegnével Bécs felé vette útját; valamint Szachsen-Tescheni Albert Királyi Herceg is Marienbad felé. — Császár és Császárné ö Felsegek Theresienstadból Prágába vissza térni 's még egy kevés ideig ott maradni szándékoztak.